

[Pinholt.]

Sugerør i hans Kasse, og saa var det sunket saa stærkt, at han straks maatte have et Laan paa 120 Mill. Kr. for at klare sig.

Og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, naar han taler om, at der er blevet optaget Laan, og at den store Kassebeholdning blev formindsket, at det var ogsaa Mening. Den skulde bruges til Sønderjylland. Der blev det Aar brugt 182 Mill. Kr. til Sønderjylland, saa det er ikke saa underligt, at det svandt i Kassebeholdningen. Dr. Brandes, som var Finansminister i Marts 1920, udtaler netop den 22. Marts 1920 — det findes Sp. 4690 i Tidenden —, at man maa være klar over, at der skal store Udgifter til dernede, og at den Kassebeholdning, vi har, vil være at anvende. Og derfor er det højst mærkværdigt, at det ærede Medlem mener, at han kan sige, at dette Ministerium havde soldet med Pengene. De var skaffet til Veje for at bruges til Genforeningen. Men jeg faar nok det ærede Medlems Tal at se, og saa skal jeg ikke være uvillig til at gaa dem igennem, og jeg er vis paa, at jeg har Materiale, der er tilstrækkeligt til at retlede det ærede Medlem.

Jeg skal slutte med at sige, at selv om Regeringen og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ser rosenrødt paa Forholdene, vil jeg dog advare imod, at man bliver ved at gaa frem som hidtil. Man maa jo tænke paa, at vi har vanskelige Forhold, og selv om vi i Øjeblikket har en lille Lysning i Erhvervsituationen, er der jo ingen Borgen for, at det vil holde. Og jeg vil gerne udtale, at det største danske Erhverv, Landbruget, har jo, til Trods for at det ikke har haft noget Udbytte af Betydning af det, opretholdt en Produktion og en Eksport, som har været af den mest grundlæggende Betydning for hele vort Folkesamfunds økonomiske Liv. Derfor er det ogsaa paa Tide, at man nu tager det Hensyn til Landbruget, som er nødvendigt.

Christmas Møller: Det blev for nogen Tid siden meddelt, at der var Overvejelser i Gang, hvorefter den højtærede Kirkeminister tænkte paa at flytte Store Bededag. Jeg har ikke hørt noget om, at der skulde være lignende Overvejelser i Gang med Hensyn til at flytte Fastelavn, men naar man tænker paa, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen enten paa den ene eller paa den anden Maade kan blive Ordfører ogsaa i Fremtiden, vilde det dog vist ikke være urimeligt at overveje, om man ikke skulde flytte Fastelavn, saaledes som det ærede Medlem selv hentydede til. Thi en Række af de Udtalelser, det ærede

Medlem Hr. Hans Nielsen fremkom med, og som jeg gerne indledningsvis vil gøre nogle enkelte kortere Bemærkninger til, var jo af en saadan Karakter, at man unægtelig kommer til at tænke paa den Tid af Aaret.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte jo, saaledes som vi har hørt ham nogle Gange, som det største Regeringspartis Ordfører. Det ærede Medlem følte Kræfterne svulme i sig, han følte sig stærk, og han talte om, hvorledes Oppositionen her i Tinget var skilt ud i mindre Partier. Ganske glemmende sin egen Fortid som lille Parti kunde det ærede Medlem næsten ikke se disse smaa Partier. Og saa har man jo dog Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at hans eget Parti jo er Leverandør af et af Smaapartierne; det ærede Medlem bør ikke glemme, at han selv er Leverandør af Det kommunistiske Parti, og jeg kunde da ogsaa tænke mig, at det ærede Medlem ind imellem sender en Tanke til dette Parti.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at der var Uro og Gæring inden for Det konservative Folkeparti, men jeg ved dog ikke af, at vi er Leverandør af noget af Smaapartierne her i Salen. Det højtærede Venstreparti er jo Leverandør af 2 Smaapartier, og Det radikale Venstre, altsaa det andet Regeringsparti, er Leverandør af det største af Smaapartierne, nemlig Danmarks Retsforbund.

Jeg er derfor slet ikke saa sikker paa, at de Herrer egentlig skal være saa forfærdelig stolte og glade. Naar man tænker paa Agitationen, som den føres ude i Landet, kan ingen jo være i Tvivl om, at der gaar et koldt Gys igennem Det radikale Venstre ved Tanken paa Danmarks Retsforbund. Ingen kan heller være i Tvivl om, at inden for Socialdemokratiet og inden for den Fagforeningsbevægelse, som spiller saa overordentlig stor en Rolle for Socialdemokratiet, ja er selve den Magt, hvorpaa det bygger, er den politiske Magtstilling, som spejler sig her i Salen, aldeles ikke Udtryk for den økonomisk-politiske Magtstilling, saaledes som den er ude i Landet. Der kunde maaske derfor være god Grund for det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen til at passe en lille Smule paa ogsaa inden for sine egne Rækker. Selv om man kan være stor i Dag — og det kunde ikke falde mig ind at benægte, at Socialdemokratiet i vort Land og i Norden kan være store og stolte af det Resultat, de har naaet —, tror jeg, det ærede Medlem skulde tænke lidt paa, at Hovmod staar for Fald.